

Решение № 60610

Номер 60610

Година 23.12.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 25.11

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Райна Русева

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100198

по описа за

2020

година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените установителни искове от „***“ ЕАД срещу ответника Б. З. К. с правното основание на чл.422, ал.1 от ГПК за установяване съществуването на вземанията по издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК по чгр.дело №1199/2019г. по описа на РС- Смолян, представляващи сумите в размер на 2 277,90 лв. - неиздължена главница, 109,32 лв. - договорна лихва за периода 15.08.2018г. до 15.09.2019г., 429,60 лв. - наказателна лихва за периода 16.09.2018г. до 15.10.2019г., 86,34 лв. такси по кредита, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.10.2019г. до окончателно изплащане на задължението.

За ищеца „***“ ЕАД, редовно призовано, не се явява представител в съдебно заседание. Исковете се поддържат с писмена молба от 24.11.2020г., подадена чрез юриск.Б..

За ответника Б. З. К. процесуантият му представител адв.М. оспорва исковете като неоснователни с възражение, че е изтекъл прекузивния срок по чл.147, ал.1 от ЗЗД по отношение на поръчителя, каквото е качеството на ответника.

С внесения в срока по ГПК отговор от ответника исковете се оспорват по основание и размер с възражения, че според задължителната съдебна практика обективирана в ТР № 4/18.06.2014г. по т.д. №4/2013 на ВКС, ОСГТК, и по-конкретно посоченото в т.4б, а именно: „Не са налице основанията за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК срещу поръчителя, ако съдът констатира от документите към заявлението, че към датата на подаването му е изтекъл срокът по чл. 147, ал. 1 ЗЗД“.

От представеният към исковата молба договор за кредитен лимит за издаване на бизнес кредитна карта и договора за поръчителство се установява по категоричен начин, че крайния срок за усвояване и ползване на кредитния лимит е 05.09.2018г. началният момент, от който тече 6 (шест) месечния прекузивен срок по чл.147, ал.1 от ЗЗД за реализиране на отговорността на поръчителя започва е 06.09.2018 година и изтича на 06.03.2019 година. Към момента на депозиране на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение -15.10.2019г. не са били налице предпоставките да се издава заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по отношение на ответника Б. З. К., в качеството му на поръчител.

Така предявените акцесорни искове договорна лихва, наказателна лихва и такси са неоснователни.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, отговора на ответника, становищата в съдебното заседание и писмената молба на ищеца, и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза, намира исковите за НЕОСНОВАТЕЛНИ по следните съображения:

Предявени са установителни искове за съществуването на вземанията в полза на „****“ ЕАД по издадената Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК срещу длъжника Б. З. К. с №517/22.10.2029г. по чгр.дело №1199/2019г. по описа на РС- Смолян.

С горната Заповед е разпоредено длъжникът „****“ ЕООД, ЕИК ***седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Б. А. К., и длъжникът: Б. З. К., ЕГН *, с адрес: ***, да заплатят солидарно на кредитора: „****“ ЕАД, ЕИК ***седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Д. Д. М. и Д. Н. Н.- изпълнителни директори, сумите в размер както следва: 2 277,90 лева – дължима главница по договор за кредитен лимит за издаване на бизнес кредитни карти SM 2091-1036 от 26.09.2017 г., обезпечен с договор за поръчителство от 26.09.2017 г. към него, 109,32 лева – договорна лихва за периода 15.08.2018 г. до 15.09.2019 г., 429,60 лева – санкционна лихва за периода от 16.09.2018 г. до 15.10.2019 г., 86,34 лева – такси по кредита, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда 15.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумата.

Сумите са присъдени като дължими по Договор за кредитен лимит за издаване на бизнес кредитни карти SM 2091-1036 от 26.09.2017г., обезпечен с Договор за поръчителство от 26.09.2017г. към него, като на 26.09.2017г. кредиторът *** ЕАД предоставя на кредитополучателя „***З“ ЕООД кредитен лимит в размер на 3 000 лв., обезпечен е поръчителството на Б. З. К. по договора за поръчителство от същата дата, неразделна част. Кредитът е изискуем на краен падеж от 15.09.2018 г.

Тежестта на доказване по предявените искове е на ищеца, който следва да установи твърденията в исковата си молба относно основанието и размера на прететнците, валидно възникнало договорно правоотношение между страните, как са формирани задълженията по исковата молба, че е упражнил правата си надлежно в срока по чл.147 от ЗЗД по отношение на ответника- поръчител.

На основание чл. 418 вр. чл. 417, т. 2 ГПК банката се е снабдила с горната Заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу **** ЕООД и Б. З. К.- поръчител въз основа на приложеното извлечение от счетоводните книги на „***“ ЕАД за задълженията по Договор за кредитен лимит за издаване на бизнес кредитни карти SM 2091-1036 от 26.09.2017г., обезпечен с Договор за поръчителство от 26.09.2017г.

С оглед постъпилото възражение по чл. 414 ГПК от поръчителя Б. З. К., установителният иск е предявен срещу него.

Възражението, което поддържа ответника К., като поръчител, е че възможността за предявяване на иск срещу него е преклузиран, тъй като за заповедното производство е подадено заявление едва след изтичане на срока по чл. 147, ал. 1 ЗЗД.

Според цитираната разпоредба на чл.147, ал.1 от ЗЗД поръчителят остава задължен и след падежа на главното задължение, ако кредиторът е предявил иск против длъжника в течение на шест месеца. Това разпореждане се прилага и в случая, когато поръчителят изрично е ограничил своето поръчителство до срока на главното задължение. В ал.2 на чл.147 от ЗЗД е установено, че продължението на срока, дадено от кредитора на длъжника, няма действие спрямо поръчителя, ако той не е дал съгласието си за това.

Възражението на ответника Б. К. се явява основателно. В случая, по делото се установи, че с договора за кредитен лимит за издаване на бизнес кредитни карти SM 2091-1036 от 26.09.2017г., сключен между **** ЕООД-, е отпуснат кредитен лимит в размер на 3000 лева , като според чл.III, т. 3.1, и т.3.2 договора се сключва със срок на ползване на кредитния лимит до 05.09.2018г., а крайният срок за погасяване на всички дължими по договора суми е 15.09.2018г.

Посочения по- горе договор за кредитен лимит за издаване на бизнес кредитни карти SM 2091-1036 от 26.09.2017г. е обезпечен с поръчителството на Б. З. К. с договор за поръчителство от същата дата 26.09.2017г.

Или, крайния падеж за издължаване на всички суми по кредита е 15.09.2018г.

Заявлението на кредитора „****“ ЕАД за снабдяване със Заповедта за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК е подадено та 15.10.2018г. При това, безспорно шестмесечния срок по чл.147, ал.1 от ЗЗД е изтекъл на 15.03.2019г. /вкл./.

Срокът по чл. 147, ал. 1 ЗЗД е преклузивен. С изтичането му не се погасява възможността за принудително изпълнение, а се прекратява самото поръчителство. В този смисъл е и съдебната практика . В този смисъл е Решение № 81 от 8.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1705/2013 г., I т. о., ТК. В посоченото Решение се приема, че изтичането на срока по чл. 147, ал. 1 ЗЗД към датата на подаване на заявлението е абсолютно основание за отхвърлянето му. А ако искането по заявлението е уважено и заповед за незабавно изпълнение е издадена, позоваването на погасяване на

субективното материално право на кредитора спрямо поръчителите, може да бъде направено и в производството по чл. 422, ал. 1 ГПК.

Според т.46 Тълкувателно решение №4/18.06.2014г. по тълк.дело №4/2013г. на ВКС, ОСГТК не са налице основанията за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК срещу поръчителя, ако съдът констатира от документите към заявлението, че към датата на подаването му е изтекъл срокът по чл. 147, ал. 1 ЗЗД. Не са налице основанията за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК срещу поръчителя, ако съдът констатира от документите към заявлението, че към датата на подаването му е изтекъл срокът по чл. 147, ал. 1 ЗЗД.

В мотивите на цитираното Тълкувателно решение е разяснено, че срокът по чл. 147, ал. 1 ЗЗД е краен и преклузивен. За разлика от погасителната давност с изтичането му не се погасява възможността за принудително изпълнение, а се прекратява самото поръчителство. Преклузивните срокове, за разлика от давностните /чл. 120 ЗЗД/, се прилагат от съда служебно. Прието е, че с изтичането на посочения срок към датата на подаване на заявлението е абсолютно основание за отхвърляне на същото, доколкото по силата на чл. 7, ал. 1 ГПК съдът има служебното задължение да следи за допустимостта на извършваните от страните процесуални действия.

Установеното от събраните по делото доказателства, че срока за предявяване на исковете от страна на кредитора „****“ ЕАД е изтекъл, налага извода за отхвърляне на претенциите. Вземанията си кредиторът ищец е заявил както срещу длъжника- кредитополучател, така и срещу поръчителя /ответника Б. К./ на 15.10.2019г. при изтекъл срок на 15.03.2019г., както е посочено по- горе.

Предвид отхвърляне на исковете по съображения за изтичане на преклузивния срок по чл.147, ал.1 от ГПК, съдът намира, че не следва по същество да се обсъжда доколко се установява основателност на претенциите за вземанията по размера им, като за изследване на последното е назначена съдебно- счетоводна експертиза, вещото лице по която изяснява че размера на непогасените задължения е 2 279.90 лева - главница-5.04 лева - договорна лихва за периода 15.08.2018 г. до 15.09.2018 г.-174.30 лева - начислени неустойки и год.такси-329.32 лева - лихва за забава за периода 15.09.2018 г. до 17.02.2020 г.

С оглед изхода на делото, ще следва ищецът да бъде осъден да заплати адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на ищеца - адвокат Д. С. М., вписан в Адвокатска колегия- Смолян, като по делото е приложен договор за правна защита и съдействие, видно от който е уговорено осъществяването на безплатна правна защита и съдействие- за изготвяне, подписване, депозиране на отговор на искова молба и процесуално представителство по чл.38 от ЗА, които следва да се определят в размер на 500,00 лева. Посочения размер е определен около минимално предвидения такъв по чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Неоснователно се прави възражение от ищцовата страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение за ответната страна, тъй като такова не е било уговорено по размер и платено, същото е определено с настоящото Решение, предвид уговореното безплатно осъществяване на защитата от процесуалния представител адв.Марев.

По горните мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „****“ ЕАД, ЕИК**** седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Д. Д. М. и Д. Н. Н.- изпълнителни директори, **срещу Б. З. К., ЕГН ***, с адрес: ***, за установяване съществуването на вземанията, представляващи **сумите в размер на 2 277,90 лева** – главница по договор за кредитен лимит за издаване на бизнес кредитни карти SM 2091-1036 от 26.09.2017 г., обезпечен с договор за поръчителство от 26.09.2017 г. към него, **109,32 лева** – договорна лихва за периода 15.08.2018г. до 15.09.2019 г., **429,60 лева** – наказателна лихва за периода от 16.09.2018 г. до 15.10.2019 г., **86,34 лева** – такси по кредита, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда 15.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК с №517/22.10.2019г. по чгр.дело №1199/2019г. по описа на Районен съд- Смолян.

ОСЪЖДА „****“ ЕАД, ЕИК**** седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Д. Д. М. и Д. Н. Н.- изпълнителни директори, **да заплати на** адвокат Д. С.М., ЕГН*, с адрес **** в писан в Адвокатска колегия- Смолян, адвокатско възнаграждение в размер на 500,00 лева /петстотин лева/ по гр.дело №198/2020г. по описа на РС- Смолян.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: